

de til gode: Det ved jeg ikke. Undersøgelser, der er foretaget over, hvem børnepasningsloven bruges af, viser, at det sådan er et bredt udsnit af den danske befolkning; det er det fortsat.

Noget af det, der kommer børnefamilierne, de svageste og de dårligt stillede til gode, er, som jeg også sagde i min indledning, at vi har hævet fripladsgrænserne. Jeg tror, at de børnefamilier, der i dag oplever, at der nu er en højere grænse, end der var for et år siden, og at de med deres husstandsindkomst nu kan få en gratis daginstitutionspads, faktisk føler det som et meget godt tiltag, regeringen her har iværksat i forhold til deres økonomi og i forhold til deres muligheder for at træffe et valg for deres børn og familie og fritid.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Den socialdemokratiske ordfører svarede på mit spørgsmål om, hvad det egentlig er for et menneskesyn, der ligger til grund for denne institutionspasning af børn og den holdning, at jo flere institutioner, og jo flere børn der bliver puttet ind i dem, jo bedre. Så kommer svaret: Jamen der er et pasningsbehov i børnefamilierne! Og helt tydeligt for den socialdemokratiske ordfører er børnefamilierne forældrene.

Et pasningsbehov! Må jeg spørge den socialdemokratiske ordfører, om han tror, der er nogle børn – hvis de ellers kunne formulere sig; det er svært, når man er mellem 0 og 2 år – der ønsker at komme i vuggestue: »Far og mor, jeg vil i vuggestue 8, 9 timer om dagen! Det er et krav for mig. Det er mit behov, og det vil jeg have opfyldt.«

Mener den sociale ordfører og hans parti, at sådan forholder det sig? Eller er der et menneskesyn her, der overhovedet ikke tager hensyn til de små børn? Og mener den socialdemokratiske ordfører, at det er et stuerent menneskesyn?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører om nogle lidt mere konkrete ting, for meget af det, der nu kommer ind i den her debat, er jo konkrete forslag, som regeringen gang på gang har afvist. Og jeg tager fat i det, som hr. Frank Dahlgaard nævner:

Når man nu gerne vil gøre noget for børnenes vilkår og børnefamilierne, hvorfor stemmer man så f.eks. imod, at der skal være et ordent-

ligt miljø i børneinstitutionerne, sådan som der var konkret forslag om for ganske kort tid siden?

Og hvorfor stemmer man imod konkrete forslag om at sikre, at orlovsydelsen giver et eksistensgrundlag, som det er muligt at leve for, når orlovsydelsen – nu synes jeg, det er bevist – er den ydelse, der aller-, allerbedst giver mulighed for, at pengene følger børnene, ikke bare pengene, men oven i købet forældrene med hjem til børnene?

Hvordan kan det være, at regeringen gang på gang stemmer imod alle de konkrete tiltag, som man iværksætter for at forbedre vilkårene, samtidig med at den fører det store ord om, at nu skal forbedringen sættes i værk?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg er nødt til at vende tilbage til mit tidligere spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører om, hvem det er, der skal bestemme, hvad en god pasningsordning er:

Det er klart, at i Folketinget skal vi sikre de overordnede rammer, men hvem er det, der skal afgøre, hvilken pasningsordning der nu er bedst for den enkelte familie? Er det familien selv, eller er det hr. René Skau Björnsson?

Jeg kan forstå, at der i hvert fald er én undersøgelse, der har gjort indtryk på den socialdemokratiske ordfører. Gør det så også indtryk, når der bliver foretaget en undersøgelse, offentliggjort i Ugebrevet Mandag Morgen, som viser, at to tredjedele af borgerne er tilhængere af, at der skal være et frit valg mellem offentlig og privat pasningsordning?

Vil den socialdemokratiske gruppe tage det op til genovervejelse med henblik på at respektere det ønske, der her kommer fra de enkelte borgers side?

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Må jeg ikke sige til Venstres ordfører, at i og for sig kunne vi jo alle sammen være tilhængere af at love befolkningen guld og grønne skove, og jeg ville også gerne kunne love befolkningen bedre vilkår på en lang række områder. Hvis jeg var så uansvarlig, som Venstres ordfører åbenbart er, kunne jeg sige: Hvis befolkningen skriger efter frit valg og det koster 2-3 mia. kr., så skal vi her fra Folketinget give grønt lys for det. Men hvis vi spurgte befolkningen, om den var villig til at betale 2-3 mia. kr. mere i skat for